

ת"פ 19468/07 - מדינת ישראל שלוחת תביעות תנוועה נגד רונן יעקובוב (עוצר)

בית משפט השלום בבא ר שבע

ת"פ 19468-07-23 מדינת ישראל נ' יעקובוב(עוצר)
תיק חיצוני: 44349/2023

בפני כבוד השופט בכיר אלון אופיר
מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תנוועה נגד
רונן יעקובוב (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד ניר אביב
נאשימים
נגד
מאמינה
בפני

החלטה

במהלך ההחלטה מיום 17.7.23 הדוחה את הטענה המקדמית השנייה שהעלתה הגנה, להלן נימוקי להחלטה זו:

בפני טענה מקדמית של ב"כ הנאשם ולפיה כתב האישום אשר הוגש כנגד הנאשם כולל שתי הוראות חוק אשר יוצרות ביחד פגם המגיע לכדי מצב של הגנה מן הצדק (כתב האישום עומד בסתרה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית) ולחיליפין כתב האישום כולל פגם או פסול המצדיק את התערבות בית המשפט על ידי מחיקת עבירה ממנו.

לשיטת הגנה, כתב האישום אשר הוגש, כולל שתי עבירות המיוחסות לנאשם כאשר יש דמיון רב בנסיבות עבירות אלה המצדיק את מחיקת אחת מהן על ידי בית המשפט:

סעיף 338(א) בחוק העונשין קובע: "העשה אחת מלאה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה לסקן חי אדם או לגרום לו חבלה, דין - מאסר שלוש שנים: (1) נהג רכב או רוכב בדרך ציבורית".

סעיף 62(2) בפקודת התעבורה קובע: " נהג רכב בקלות ראש, או ברשלנות, או ב מהירות בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור, אך אם היא פתומה מן המהירות המקסימאלית שנקבעה....".

ב"כ הנאשם הסביר בכישרונו רב ובטייעונים מפורטים המפנים גם לפסיקה רלוונטית, מודיע לשיטתו השארת כתב האישום עם שתי עבירות זהות (או דומות אלה) יוצר כלפי מרשו עיוות דין המצדיק את התערבות בית המשפט בדרך של תיקון המצב.

קראי עיון רב את הבקשה על רקו עמדת המדינה ולהלן החלטתי:

קיימת הפרדת רשויות ברורה בין הרשות המבצעת (לה שייכת התביעה המשפטית) ובין הרשות השופטת.

רק במקרים נדירים וקיצוניים, יתעורר בית המשפט בשיקול דעתה של הרשות המבצעת ביחס להוראות החקוק של שיטתה הופרו על ידי נאש ושותם בוחרת היא ליחס לאוות נאש בכתב האישום שהוגש נגדו.

"דרך המלך" להעלות טיעון זה או אחר כנגד החלטה מנהלית של הרשות המבצעת היא באמצעות עתירה מנהלית ולא באמצעות פניה למוטב שאמור לברר את שאלת האשמה הנטענת ביחס לכתב אישום נתנו.

יחד עם זאת, כאשר מתקיימות נסיבות ובהן בכתב האישום פגם או פסול, וחליפין כאשר ניסוח כתב האישום מגיע לכך יצירת תנאים של סתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, **יתעורר** בית המשפט במצב גם כאשר המדובר בהთערבות בפועל הרשות המבצעת, שכן המחוקק התיר התערבות **במקרים בלבד**.

כמפורט לעיל, ב"כ הנאש טוען כי ניסוח כתב האישום הכלול את סעיף 338(א) בחוק העונשין לצד סעיף 62(2) בפקודת התעבורה יוצר מצב בו נדרשת התערבות בית המשפט.

לא מצאתי לקבל את טענות ההגנה כפי שנוסחו ואסביר את עמדתי:

כדי שיהיה פגם בכתב האישום צריך להתקיים מצב בו המדינה תיחס לאוות מעשה שלכאורה עשה הנאש שטי הוראות **חייבות** שהיסוד העובדתי (והנפשי אם הוא נדרש לצד העובדתי) זהה.

כל שקיים פער כזה או אחר בין שטי הוראות **חייבות**, והמסד העובדתי המתואר בכתב האישום מבסס לשיטת המדינה סיכוי סביר להרשעה בשתי העבירות המียวחות, הרי שאין כל פגם בכתב האישום ואין כל מניעה ליחס לנאש שטי הוראות **חייבות** אלה.

אני מסכימ כי שתי עבירות אלה לחולוין מבחינת יסודותיהן המופיעות בכתב אישום אחד, מייצרות פגם **שבמקרים מסוימים** יצדיק התערבות, אם כי גם אם מתרחש כזה אירוע, אין המדובר בדרך כלל במצב של הגנה שכן אין הדבר בנסיבות **הסבירות מהותית** לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

במקרה שבפני הוראות החקוק לגביון טענת ההגנה כוללות אמן דמיון מסוים, אך ברור על פניו שאין זהות.

סעיף 338(א) מייצג אופציה להנהגות המבצעת בדרך נמהרת שיש בה לסכן חי אדם או לגרום לו חבלה אגב נהיגת רכב.

לעומתו, סעיף 62(2) מאפשר הוכחת אופציה הנהגות של נהיגת רכב בנסיבות ראש שיש בה סכנה הציבור.

במקרה הראשון (338(א)) צריכה המדינה להוכיח (באחת הטענות של הסעיף) כי הנאשם פעל באופן נמהר שיש בו פוטנציאל לגרימת חבלה או סיכון **חי אדם**, ובמקרה השני (62(2)) צריכה המדינה להוכיח קלות ראש (פיזיות) שיש בה סכנה כללית לציבור (לא זיקה ישירה לסיכון חי אדם או גריםת חבלה דואק).

הסעיף הראשון כולל יסוד עובדתי שקשור בהכרח לסיכון חי אדם או חבלה **לאדם**, ואילו סעיף 62(2) כולל סיכון כללי לציבור **ובכלל זה סכנה לרוכשו של הציבור** (לפגיעה במכונות או תשתיות של הציבור) סכנה שאינה כללית EINAה "מכוסה" בסעיף 338(א) כפי שנוסח.

בנסיבות אלה, זכותה המלאה של המדינה ליחס לנאים נתון את שתי הוראות החיקוק, ככל שהיא סבורה שהתייאור העובדתי שבכתב האישום מאפשר הוכחה של שתי עבירות אלה.

בית המשפט רשאי בסופו של ההליך המשפטי להכריעஇזזו מבין העבירות בוצעה ויזזו הוכחה מעבר לספק סביר, וכן רשאי הוא (אם הרשע) להחליטஇזזו התנהגות מצדיקה ענישה חופפת בשל דמיון העבירות, ויזזו התנהגות מצדיקה ענישה מצטברת ככל שמדובר בחוסר זהות של עבירות מבחינות תוכן.

מכל מקום, בחוסר זהות שבין העבירות שהובחר על ידי לעיל, אין אני מוצא הצדקה לקבל את בקשה ההגנה להתרבות של בית המשפט בנסיבות של כתוב האישום כפי שהוגש, ולא מצאת כי מתקיים "הגנה מן הצדק" בפרשא זו כתוצאה מהדרך בה נוסח כתוב האישום.

הבקשה המקדמית השנייה בתיק זה, נדחתת על ידי.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשפ"ג, 18 ביולי 2023, בהעדר הצדדים.